

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Komp/1/2017
Identifikačné číslo spisu: 9017200082
Dátum vydania rozhodnutia: 13.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:9017200082.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej, JUDr. Jany Hatalovej, PhD., JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Judity Kokolevskej v právnej veci žalobkyne: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, proti žalovanému: Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia, Špitálska č. 22, Bratislava, za účasti účastníka administratívneho konania: Y. G., bytom G., o zápornom kompetenčnom konflikte spojenom s prebiehajúcim administratívnym konaním o žiadosti účastníka konania z 2. decembra 2014 o invalidný dôchodok, takto

rozhodol:

Pôsobnosť vykonať administratívne konanie o žiadosti Y. G. z 2. decembra 2014 o invalidný dôchodok má Sociálna poisťovňa, ústredie.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

1. Kompetenčnou žalobou zo 17. mája 2017, doručenou súdu dňa 24. mája 2017 sa žalobkyňa domáhala, aby najvyšší súd určil, že žalovaný je povinný vykonať administratívne konanie o žiadosti účastníka konania, Y. G., o invalidný dôchodok. Uviedla, že z dôvodu nedostatku príslušnosti na rozhodnutie túto žiadosť opakovane postúpila žalovanému listami z 3. februára 2016, resp. 14. októbra 2016, žalovaný jej však žiadosť opakovane, listami z 26. augusta 2016 a 22. decembra 2016, vrátil s odôvodnením, že nie je príslušný na priznanie a vyplácanie invalidného dôchodku.

2. Žalobkyňa poukázala na to, že: Y. G. (ďalej len „účastník konania“) bol rozhodnutím Krajskej vojenskej správy v Banskej Bystrici zo dňa 11. marca 1990 priznaný čiastočný invalidný dôchodok. V konaní o žiadosti účastníka konania zo dňa 8. novembra 2013 žalovaný rozhodnutím č. VÚSZ-65307007649809/-2014-OVZ z 27. marca 2014 čiastočný invalidný dôchodok odňal; podľa vyjadrenia účastníka konania mu však žalovaný čiastočný invalidný dôchodok naďalej vypláca. V konaní o žiadosti účastníka konania z 29. mája 2014 o vyplácanie invalidného dôchodku žalovaný rozhodnutím č. VÚSZ-65307007649809/2014 zo dňa 25. júna 2014 rozhodol, že účastník konania nemá nárok na výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene s doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z. z.“).

3. Kompetenčnú žalobu odôvodnila tým, že podľa § 126 ods. 6 a obdobne podľa § 143c ods. 4 zákona č. 328/2002 Z. z. je na priznanie a výplatu čiastočného invalidného dôchodku príslušný žalovaný. Taktiež poukázala na právny názor, vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého u poberateľov čiastočného invalidného dôchodku je po zistení trvania čiastočnej invalidity podľa § 263a zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) v konaní o každej ďalšej žiadosti o vyšší dôchodok potrebné posúdiť invaliditu tak podľa zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení ako aj podľa § 71 zákona č. 461/2003 Z. z.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd príslušný v správnom súdnictve na rozhodnutie v konaní o kompetenčnej žalobe [§ 11 písm. f) a § 412 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok] dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

5. Z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že účastník konania bol vojakom z povolania. Od 1. novembra 1982 mu bol podľa § 136 zákona č. 121/1975 Zb. o sociálnom zabezpečení (siedma časť zákona) priznaný čiastočný invalidný dôchodok; čiastočne invalidným bol uznaný podľa § 25 ods. 3 písm. a) zákona č. 125/1975 Zb., pričom čiastočná invalidita nebola priznaná z dôvodu pracovného úrazu alebo choroby z povolania. Tento čiastočný invalidný dôchodok sa nepovažuje za výsluhový dôchodok, v zmysle § 126 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z.z. sa naďalej považuje za čiastočný invalidný dôchodok podľa všeobecných predpisov o sociálnom zabezpečení a od 1. januára 2004 sa v zmysle § 263 ods.1 zákona č. 461/2003 Z. z. považuje za invalidný dôchodok a vypláca sa za podmienok ustanovených predpismi účinnými do 31. decembra 2003. Pri kontrolnej lekárskej prehliadke vykonanej dňa 24. februára 2003 so záverom o trvaní čiastočnej invalidity bola ďalšie kontrolná lekárska prehliadka určená na február 2008, neboli preto splnené podmienky pre preskúmanie trvania invalidity podľa § 263a zákona č. 461/2003 Z.z., ale podľa § 263b zákona č. 461/2003 Z. z. Pri kontrolnej lekárskej prehliadke dňa 25. februára 2008 bol účastník konania uznaný naďalej čiastočne invalidným podľa § 37 ods. 3 písm. b) zákona č. 100/1988 Zb. Na základe žiadosti o prehodnotenie zdravotného stavu zo 6. novembra 2013 posudková komisia sociálneho zabezpečenia VÚSZ dňa 16. januára 2014 posúdila jeho zdravotný stav podľa § 87 ods. 1 písm. d) a § 102 zákona č. 328/2002 Z.z. ako aj podľa § 263b zákona č. 461/2003 Z. z. so záverom, že je invalidný podľa § 29 ods. 3 písm. a) zákona č. 100/1988 Zb. a že v zmysle prílohy č. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. jeho schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť je znížená o 75 %, pričom porucha zdravia nenastala v dôsledku služobného úrazu a lebo choroby z povolania. Rozhodnutím č. VÚSZ-65307007649809/2004 z 25.júna 2014 preto žalovaný rozhodol, že účastník konania nemá nárok na invalidný výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z. (Rozhodnutím číslo VÚSZ-65307007649809/-2014-OVZ z 27. marca 2014 žalovaný účastníkovi odňal čiastočný invalidný dôchodok, toto rozhodnutie bolo zrušené rozhodnutím Ministerstva obrany SR č. SEĽUZ-4-27-2/2016-OdSP z 13. júna 2016). Žalovaný účastníkovi konania naďalej vypláca čiastočný invalidný dôchodok, považovaný podľa § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. za invalidný dôchodok podľa tohto zákona.

6. Jednou z podmienok nároku na invalidný výsluhový dôchodok podľa § 44 zákona č. 328/2002 Z. z. je, že policajt alebo profesionálny vojak nie je spôsobilý vykonávať službu v dôsledku služobného úrazu alebo choroby z povolania.

7. Prípady vzniku invalidity z tzv. všeobecných príčin, napríklad v dôsledku nepracovného úrazu, zákon č. 461/2003 Z. z. neupravuje. Najvyšší súd považuje za potrebné zdôrazniť, že ak nevznikol nárok na invalidný výsluhový dôchodok, v prípade vzniku invalidity alebo čiastočnej invalidity počas trvania služobného pomeru, zákon č. 461/2003 Z. z. upravoval nárok na invalidný dôchodok a čiastočný invalidný dôchodok v rozsahu a za podmienok ustanovených všeobecnými predpismi o sociálnom poistení iba v období od 1. júla 2002 do 31. decembra 2004.

8. Preskúmanie invalidity a rozhodnutie o nároku na invalidný dôchodok podľa § 263b ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. zákonodarca zveril Sociálnej poisťovni.

9. Rozhodnutie o nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 v spojení s § 179 ods. 1 písm. a) bod. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. patrí do pôsobnosti ústredia Sociálnej poisťovne.

10. Vzhľadom na uvedené dôvody najvyšší súd dospel k záveru, že pôsobnosť vykonať administratívne konanie o žiadosti účastníka konania z 2.decembra 2014 o invalidný dôchodok má Sociálna poisťovňa, ústredie.

11. O trovách konania o kompetenčnej žalobe súd rozhodol podľa § 170 písm. d) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

12. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 5 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.